Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

26. september 2013 *

»Direktiv 2004/8/EF — anvendelsesområde — kraftvarmeproduktion og højeffektiv kraftvarmeproduktion — artikel 7 — national støtteordning, hvorved der tildeles supplerende »grønne certifikater« til kraftvarmeanlæg — tildeling af et større antal grønne certifikater til kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter andre former for biomasse end træ og træaffald — lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder«

I sag C-195/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) ved afgørelse af 19. april 2012, indgået til Domstolen den 26. april 2012, i sagen:

Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA

mod

Région wallonne,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, L. Bay Larsen, samt dommerne J. Malenovský, U. Lõhmus, M. Safjan og A. Prechal (refererende dommer),

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: fuldmægtig V. Tourrès,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. marts 2013,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA ved avocats E. Lemmens og E. Kiehl

— den belgiske regering ved M. Jacobs og C. Pochet, som befuldmægtigede, bistået af avocat L. Depré

— den polske regering ved M. Szpunar og B. Majczyna, som befuldmægtigede

— Europa-Parlamentet ved J. Rodrigues og A. Tamás, som befuldmægtigede

* Processprog: fransk.

— Europa-Kommissionen ved O. Beynet og K. Herrmann, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 8. maj 2013,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF (EUT L 52, s. 50), sammenholdt med artikel 2 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet (EFT L 283, s. 33) og med artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140, s. 16).

2 Denne anmodning er blevet fremsat i forbindelse med en tvist mellem Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA (herefter »IBV«) og regionen Vallonien vedrørende sidstnævntes afslag på at lade IBV være omfattet af en ordning om øget støtte, hvorved der tildeles supplerende »grønne certifikater«.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 2004/8

3 Direktiv 2004/8 blev vedtaget inden for rammerne af Den Europæiske Unions politik på miljøområdet på grundlag af artikel 175, stk. 1, EF.

4 1., 5., 24., 26., 31. og 32. betragtning til direktiv 2004/40 har følgende ordlyd:

»(1) Potentialet for at udnytte kraftvarmeproduktion som en energibesparende foranstaltning er ikke udnyttet optimalt i Fællesskabet på nuværende tidspunkt. Fremme af højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme er prioriteret af Fællesskabet – i lyset af kraftvarmeproduktions potentielle fordele hvad angår besparelser i primærenergiressourcer, undgåelse af netværkstab og nedbringelse af emissioner, navnlig drivhusgasemissioner. Derudover kan effektiv energiudnyttelse med kraftvarmeproduktion også bidrage positivt til energiforsyningssikkerheden samt EU's og medlemsstaternes konkurrencemæssige stilling. Derfor er det nødvendigt at træffe foranstaltninger for at sikre en bedre udnyttelse af potentialet inden for rammerne af det indre marked for energi.

[…]

(5) En stigning i udnyttelsen af kraftvarmeproduktion, der retter sig mod primærenergibesparelser, vil kunne være en vigtig del af den pakke af foranstaltninger, der er behov for at iværksætte, hvis Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer skal efterkommes [herefter »Kyotoprotokollen«] […]

[…]

(24) Offentlig støtte skal ydes i henhold til fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse [EFT 2001 C 37, s. 3, herefter »fællesskabsrammebestemmelserne«], herunder for så vidt angår ikke-kumulering af støtte. Disse retningslinjer tillader på nuværende tidspunkt visse former for offentlig støtte, hvis det påvises, at støtteforanstaltningerne gavner miljøet, enten fordi virkningsgraden er særlig høj, eller fordi foranstaltningerne gør det muligt at reducere energiforbruget, eller fordi produktionsmetoden medfører mindre skade på miljøet. Denne støtte vil være nødvendig i nogle tilfælde for at udnytte potentialet for kraftvarmeproduktion yderligere og navnlig for at tage hensyn til behovet for at internalisere eksterne omkostninger.

[…]

(26) Medlemsstaterne opererer med forskellige ordninger for støtte til kraftvarmeproduktion i nationalt regi, herunder investeringsstøtte, skattefritagelse eller -nedsættelse, grønne certifikater og direkte prisstøtte. Et vigtigt middel til at nå målet med dette direktiv er at sikre, at disse ordninger fungerer efter hensigten, indtil der etableres en harmoniseret fællesskabsramme, således at investorernes tillid bevares. Kommissionen har til hensigt at overvåge situationen og rapportere om de erfaringer, der gøres med at anvende nationale støtteordninger.

[…]

(31) Den samlede effektivitet og bæredygtighed af kraftvarmeproduktion afhænger af mange faktorer som f.eks. den anvendte teknologi, brændselstyper, belastningskurver, enhedens størrelse og varmens egenskaber. […]

(32) Der bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. […] artikel 5 [EF], på fællesskabsplan fastsættes overordnede principper og mål for en ramme for støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion på det indre energimarked, men den nærmere gennemførelse bør overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til landets særlige situation. Dette direktiv er begrænset til mindstekrav for at nå de pågældende mål og går ikke videre, end det er nødvendigt med henblik herpå.«

5 I henhold til artikel 1 i direktiv 2004/8 er formålet med dette direktiv »at øge energieffektiviteten og forbedre forsyningssikkerheden ved at skabe en ramme til fremme og udvikling af højeffektiv kraftvarmeproduktion baseret på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser på det indre energimarked. Ved gennemførelsen af direktivet skal der tages hensyn til specifikke nationale forhold, især hvad angår klima og økonomi«.

6 Artikel 2 i direktiv 2004/8 bestemmer under overskriften »Anvendelsesområde«, at direktivet »gælder for kraftvarmeproduktion som defineret i artikel 3 og for kraftvarmeteknologier som anført i bilag I«.

7 Samme direktivs artikel 3 har følgende ordlyd:

»I dette direktiv forstås ved:

a) »kraftvarmeproduktion«: samtidig produktion af termisk energi og elektrisk og/eller mekanisk energi i en og samme proces

b) »nyttevarme«: varme, der produceres i kombination med elektricitet, med henblik på tilfredsstillelse af en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme eller køling

[…]

i) »højeffektiv kraftvarmeproduktion«: kraftvarmeproduktion, der opfylder kriterierne i bilag III

[…]

l) »kraftvarmeenhed«: en enhed, der kan anvendes til kraftvarmeproduktion

[…]

Herudover anvendes de relevante definitioner i direktiv 2003/54/EF og 2001/77/EF.«

8 Artikel 7 i direktiv 2004/8, der har overskriften »Støtteordninger«, bestemmer i stk. 1 og 2:

»1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at støtte til kraftvarmeproduktion i både eksisterende og fremtidige enheder baseres på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser, på baggrund af de foreliggende muligheder for at mindske energiefterspørgslen ved hjælp af andre økonomisk eller miljømæssigt fordelagtige foranstaltninger såsom anden forbedring af energieffektiviteten.

2. Med forbehold af […] artikel 87 [EF] og 88 [EF] foretager Kommissionen en evaluering af anvendelsen af støttemekanismer i medlemsstaterne, hvorefter kraftvarmeproducenter på grundlag af bestemmelser udstedt af de offentlige myndigheder modtager direkte eller indirekte støtte, som kan virke begrænsende på handelen.

Kommissionen undersøger, om disse ordninger bidrager til virkeliggørelsen af målene i […] artikel 6 [EF] og artikel 174, stk. 1 [EF].«

9 Bilag III i direktiv 2004/8 bestemmer bl.a.:

»a) Højeffektiv kraftvarmeproduktion

Med henblik på dette direktiv skal højeffektiv kraftvarmeproduktion opfylde følgende kriterier:

— Kraftvarmeproduktionen fra kraftvarmeenheder skal føre til primærenergibesparelser beregnet i overensstemmelse med litra b), på mindst 10% i forhold til referenceværdien for separat produktion af el og varme.

[…]«

Direktiv 2001/77

10 Direktiv 2001/77 blev ophævet ved direktiv 2009/28 med virkning fra den 1. januar 2012. Dog blev bl.a. artikel 2 og 4 afskaffet med virkning fra den 1. april 2010 i henhold til sidstnævnte direktivs artikel 26, stk. 1.

11 Direktiv 2001/77 er vedtaget på grundlag af artikel 175, stk. 1, EF.

12 1., 2., 8., 14., 15. og 19. betragtning til direktiv 2001/77 har følgende ordlyd:

»(1) De vedvarende energikilder udnyttes i dag ikke fuldt ud i Fællesskabet. Fællesskabet erkender, at det er nødvendigt at prioritere fremme af vedvarende energikilder, fordi deres udnyttelse bidrager til miljøbeskyttelsen og den bæredygtige udvikling. Dette kan desuden skabe lokale arbejdspladser, have en positiv indvirkning på den sociale samhørighed, bidrage til forsyningssikkerheden og fremskynde opfyldelsen af Kyoto-forpligtelserne. Det er derfor nødvendigt at sikre en bedre udnyttelse af dette potentiale inden for rammerne af det indre marked for elektricitet.

(2) Fællesskabet [lægger] stor vægt på at fremme elektricitet produceret fra vedvarende energikilder såvel af hensyn til miljøet som for at sikre og sprede elforsyningskilderne samt styrke den sociale og økonomiske samhørighed. […]

[…]

(8) Når medlemsstaterne anvender affald som energikilde, skal de overholde gældende fællesskabslovgivning om affaldshåndtering. […] Støtte til vedvarende energikilder bør være i overensstemmelse med andre fællesskabsmålsætninger, navnlig overholdelsen af affaldsbehandlingshierarkiet. […]

[…]

(14) Medlemsstaterne har forskellige ordninger for støtte til vedvarende energikilder i nationalt regi, herunder grønne certifikater, investeringsstøtte, skattefritagelse, -nedsættelse eller -refusion og direkte prisstøtte. Et vigtigt middel til at nå målet med dette direktiv er at sikre, at disse ordninger fungerer som de skal, indtil der etableres en fællesskabsramme, således at investorernes tillid bevares.

(15) [D]et [er] for tidligt at fastlægge en fællesskabsramme for støtteordninger […]

[…]

(19) I forbindelse med indsatsen for at udvikle et marked for vedvarende energi må den positive indvirkning heraf på de regionale og lokale udviklingsmuligheder, eksportmuligheder, den sociale samhørighed og beskæftigelsessituationen tages i betragtning, navnlig for små og mellemstore virksomheder og selvstændige elproducenter.«

13 I henhold til artikel 1 i direktiv 2001/77 er »[f]ormålet med dette direktiv […] at fremme en forøgelse af vedvarende energikilders bidrag til produktionen af elektricitet inden for det indre marked for elektricitet og skabe grundlaget for en kommende fællesskabsramme herfor«.

14 Nævnte direktivs artikel 2 bestemmer:

»I dette direktiv forstås ved:

a) »vedvarende energikilder«: vedvarende, ikke-fossile kilder (vind, sol, geotermisk varme, bølge- og tidevandsenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra rensningsanlæg og biogas)

b) »biomasse«: den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug (omfattende både vegetabilske og animalske stoffer) og skovbrug og fra nærstående industrier samt den bionedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger

[…]«

15 Samme direktivs artikel 3, stk. 1, bestemmer:

»Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at fremme et øget forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med de fastsatte vejledende, nationale mål, jf. stk. 2. Foranstaltningerne bør stå i rimeligt forhold til det mål, der skal nås.«

16 Artikel 4 i direktiv 2001/77, der har overskriften »Støtteordninger«, har følgende ordlyd:

»1. Med forbehold af […] artikel 87 [EF] og 88 [EF] vurderer Kommissionen anvendelsen af sådanne ordninger i medlemsstaterne, hvorefter elproducenter på grundlag af bestemmelser udstedt af de offentlige myndigheder modtager direkte eller indirekte støtte, og som kunne virke begrænsende på handelen, idet udgangspunktet skal være, at disse ordninger bidrager til virkeliggørelsen af målene i […] artikel 6 [EF] og 174 [EF].

2. Senest den 27. oktober 2005 forelægger Kommissionen en veldokumenteret rapport om de erfaringer, der er gjort med anvendelsen og sameksistensen af de forskellige ordninger, der er omhandlet i stk. 1. […] Rapporten ledsages om nødvendigt af et forslag til en fællesskabsramme for ordninger for støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder.

Et forslag til ramme skal:

[…]

c) tage hensyn til de forskellige vedvarende energikilders karakteristika samt til de forskellige teknologier og de geografiske forskelle

[…]«

Retningslinjerne vedrørende statsstøtte til miljøbeskyttelse

17 I henhold til punkt 202 i retningslinjerne vedrørende statsstøtte til miljøbeskyttelse erstatter disse retningslinjer (EUT 2008 C 82, s. 1, herefter »retningslinjerne«) med virkning fra den 2. april 2008 fællesskabsrammebestemmelserne, der er omhandlet i 24. betragtning til direktiv 2004/8.

18 Punkt 112, der findes i retningslinjernes afsnit 3.1.7, som har overskriften »Støtte til kraftvarmeproduktion«, indeholder bl.a. følgende præciseringer:

»Miljøinvesteringer og driftsstøtte til kraftvarmeproduktion vil blive anset for forenelige med fællesmarkedet i henhold til […] artikel 87, stk. 3, litra c), [EF] hvis kraftvarmeanlæggene er i overensstemmelse med definitionen af højeffektiv kraftvarmeproduktion i punkt 70(11) […]«

19 Retningslinjernes punkt 70 er affattet således:

»I disse retningslinjer gælder følgende definitioner:

[…]

11) *højeffektiv kraftvarmeproduktion*: kraftvarmeproduktion, der opfylder kriterierne i bilag III til direktiv 2004/8/EF […]«

Regionen Valloniens retsforskrifter

20 Artikel 2, stk. 7, 9, 11 og 14, i dekretet fra regionen Vallonien af 12. april 2001 vedrørende den regionale markedsordning for elektricitet (*Moniteur belge* af 1.5.2001, s. 14118), som ændret ved dekret af 4. oktober 2007 (*Moniteur belge* af 26.10.2007, s. 55517, herefter »dekretet af 2001«), indeholder følgende definitioner:

»7. »kvalitetskraftvarmeproduktion«: kombineret el- og varmeproduktion, der er tilpasset efter klientens behov for køling og opvarmning, og som fører til energibesparelser i forhold til en separat produktion af de samme mængder varme, elektricitet og i givet fald køling i moderne referenceanlæg, hvis årlige driftsresultater fastlægges og offentliggøres årligt af Valloniens energikommission (herefter »CWaPE«)

[…]

9. »vedvarende energikilder«: enhver anden form for energi end fossilt brændstof og fissilt materiale, hvis forbrug ikke begrænser den fremtidige anvendelse, bl.a. vandkraft, vindenergi, solenergi, geotermisk energi og biomasse

[…]

11. »grøn elektricitet«: elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder eller kvalitetskraftvarmeproduktion, hvis produktionsproces medfører en minimumssats for kuldioxidbesparelse på 10% i forhold til kuldioxidudledningen, der fastlægges og offentliggøres årligt af CWaPE, i en traditionel produktion i moderne referenceanlæg, som nævnt i 2, stk. 7

[…]

14. »grønt certifikat«: et overdrageligt dokument, der tildeles producenter af grøn elektricitet i henhold til artikel 38, og som er bestemt til, via de forpligtelser, der er pålagt leverandører og systemoperatører, at støtte udviklingen af anlæg til produktion af grøn elektricitet«.

21 Artikel 37, der findes i kapitel X i dekretet af 2001 med overskriften »Fremme af vedvarende energikilder og kvalitetskraftvarmeproduktion«, bestemmer:

»Med henblik på at fremme elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder og/eller kvalitetskraftvarmeproduktion, indfører regeringen en ordning med grønne certifikater.«

22 I artikel 38, stk. 2 og 3, i dekretet af 2001 er fastsat følgende:

»§ 2. Et grønt certifikat skal tildeles for et antal produceret kWh, der svarer til 1 MWh divideret med satsen for kuldioxidbesparelsen.

Satsen for kuldioxidbesparelsen fastsættes ved, at den kuldioxidbesparelse, der opnås ved den pågældende metode, divideres med kuldioxidudledningen ved traditionel elproduktion, hvis udledning CWaPE fastlægger og offentliggør årligt. Satsen for kuldioxidbesparelsen er begrænset til 1 for produktion i anlæg med en større kapacitet end 5 MW. Under denne tærskel gælder et loft på 2.

§ 3. Såfremt et anlæg, der i det væsentligste udnytter biomasse, bortset fra træ, og som stammer fra industrielle aktiviteter, der udføres på det sted, hvor produktionsanlægget er beliggende, anvender en særlig innovativ proces, der har et bæredygtigt udviklingsperspektiv, kan regeringen imidlertid, efter høring af CWaPE om den anvendte proces' særlige innovative karakter, beslutte at fastsætte et loft for kuldioxidbesparelsen på 2 for anlæggets samlede produktion, der følger af den samlede kapacitet på samme produktionssted, som ikke må være højere end 20 MW.

[…]«

23 Artikel 57 i dekretet af 17. juli 2008, der ændrer dekretet af 12. april 2001 om den regionale markedsordning for elektricitet, bestemmer:

»Artikel 38, stk.3, i [dekretet af 2001] fortolkes således, at der ved anlæg, der udnytter træ, og som ikke er omfattet af ordningen, skal forstås anlæg, der udnytter lignocellulose fra træ, alle former for løvtræ og nåletræ uden undtagelse (herunder små og meget små stykker), før og/eller efter enhver forarbejdning.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

24 IBV driver et savværk og et kraftvarmeværk, hvorved selskabet udnytter de rester, der i det væsentlige hidrører fra denne savværksvirksomhed, med henblik på at sikre sin egen energiforsyning.

25 Den 23. juni 2008 søgte IBV om tildeling af supplerende grønne certifikater i medfør af artikel 38, stk. 3, i dekretet af 2001. Den vallonske regering afslog denne ansøgning ved afgørelse af 18. juni 2009 med den begrundelse, at IBV's anlæg ikke opfyldte de tre betingelser i denne bestemmelse, idet anlægget for det første anvender træ med henblik på kraftvarmeproduktion, for det andet ikke anvender en særlig innovativ fremgangsmåde og for det tredje ikke har et bæredygtigt udviklingsperspektiv.

26 IBV anlagde sag ved Conseil d'État med påstand om annullation af den nævnte afgørelse, og Conseil d'État fastslog, at den vallonske regering fejlagtigt havde fundet, at betingelserne om henholdsvis den særlige innovative fremgangsmåde og det pågældende anlægs bæredygtige udviklingsperspektiv ikke var opfyldt i det foreliggende tilfælde.

27 Hvad angår udelukkelsen af IBV's anlæg fra anvendelsesområdet for den i sagen omhandlede supplerende støtteordning og den omstændighed, at det nævnte anlæg anvender træ, besluttede Conseil d'État, der er i tvivl om, hvorvidt denne udelukkelse er forenelig med forfatningen, at udsætte sagen og forelægge Cour constitutionnelle følgende spørgsmål:

»Tilsidesætter artikel 38, stk. 3, i [dekretet af 2001] forfatningens artikel 10 og 11 ved at indføre en forskellig behandling af anlæg, der hovedsageligt udnytter biomasse, når den udelukker kraftvarmeanlæg, der udnytter biomassen af træ eller træaffald, fra [den anfægtede] støtteordning […], mens kraftvarmeanlæg, der udnytter biomasse af alle andre affaldstyper, ikke udelukkes herfra?«

28 Cour constitutionnelle fremhævede, at det fremgår af forarbejderne til den supplerende støtteforanstaltning i artikel 38, stk. 3, i dekretet af 2001, at det oprindelige forslag om indførelse af denne foranstaltning var ledsaget af følgende forklaringer. Den pågældende foranstaltning havde, idet den fastsætter den grænse, som hidtil var på 5 MW, til 20 MW, til formål at tage hensyn til den omstændighed, at der kan være behov for at yde supplerende støtte til visse projekter, der indebærer anvendelsen af innovative teknologier. For bl.a. at undgå, at en sådan foranstaltning får utilsigtede virkninger på træindustrisektoren, der allerede var udsat for konkurrence fra industrisektoren for træenergi, blev det imidlertid foreslået, at denne supplerende støtte forbeholdes anvendelsen af biomasse, der ikke omfatter træ. Det blev desuden bemærket, at der ikke var tale om et isoleret tilfælde, idet støtteordningerne med henblik på at fremme elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder i de forskellige medlemsstater, meget ofte er forskellige inden for de enkelte sektorer.

29 I en udtalelse af 5. april 2007 fandt CWaPE bl.a., at forskelle med hensyn til adgangen til støtteordningen, der var afhængig af biomassens art, kunne være diskriminerende.

30 Den vallonske regering besluttede imidlertid at vedtage den i hovedsagen omhandlede støtteordning og bemærkede bl.a., at for det første var den hidtil gældende ordning tilstrækkelig til at sikre udviklingen af de mange projekter til kraftvarmeproduktion af træ, hvilket ikke ville være tilfældet for de andre innovative projekter, og for det andet, at den omstændighed, at de forskellige former for støtter tildeles afhængig af den pågældende branche, det anvendte brændsel eller endog anlæggets kapacitet, er en integreret del af ordningen med grønne certifikater.

31 Cour constitutionnelle har desuden fremhævet, at den vallonske lovgiver har gennemført direktiv 2001/77 og 2004/8 delvist ved at vedtage artikel 38 i dekretet af 2001.

32 Da Cour constitutionnelle i denne forbindelse har bemærket, at parterne var uenige ved Conseil d'État om, hvorvidt IBV's kraftvarmeanlæg kan betragtes som et højeffektivt kraftvarmeværk som omhandlet i direktiv 2004/8, ønsker den for det første oplyst, om artikel 7 i dette direktiv alene finder anvendelse på denne type kraftvarmeværker.

33 Cour constitutionnelle ønsker for det andet at få oplyst, om samme artikel 7 – navnlig i forhold til EU-rettens ligebehandlingsprincip – skal fortolkes således, at den indebærer, at en forskelsbehandling som den, der er følger af artikel 38, stk. 3, i dekretet af 2001, kan tillades eller forbydes.

34 Under disse omstændigheder har Cour constitutionnelle besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 7 i […] direktiv [2004/8/EF], sammenholdt med i givet fald artikel 2 og 4 i […] direktiv [2001/77/EF] og artikel 22 i direktiv [2009/28], fortolkes i lyset af det almindelige lighedsprincip, artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), således:

a) at bestemmelsen ikke finder anvendelse på anlæg til højeffektiv kraftvarmeproduktion i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bilag III til direktiv [2004/8]

b) at bestemmelsen indebærer, at det kan tillades eller forbydes, at en støtteforanstaltning som den, der er fastsat i artikel 38, stk. 3, i [dekretet af 2001], omfatter alle de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter biomasse, og som opfylder de i artiklen fastsatte betingelser, med undtagelse af de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter træ eller træaffald?

2) Har det betydning for besvarelsen, at kraftvarmeanlægget i det væsentligste kun udnytter træ eller om det alene udnytter træaffald?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmåls første del

35 Med det første spørgsmåls første led ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 7 i direktiv 2004/8 skal fortolkes således, at dens anvendelsesområde er begrænset til alene at omfatte kraftvarmeværker, der har karakter af anlæg til højeffektiv kraftvarmeproduktion som omhandlet i dette direktiv.

36 Det bemærkes i denne forbindelse indledningsvis, således som det følger af artikel 3, litra a) og i), i direktiv 2004/8, at EU-lovgiver har gjort sig umage med at definere de respektive begreber »kraftvarmeproduktion« og »højeffektiv kraftvarmeproduktion« i dette direktiv.

37 Artikel 2 i direktiv 2004/8, der har til formål – som det fremgår af dennes overskrift – at fastlægge dette direktivs »anvendelsesområde«, fremhæver imidlertid, at direktivet gælder for »kraftvarmeproduktion som defineret i artikel 3«. Det kan udledes af denne præcisering, at EU-lovgiver ikke har ønsket at begrænse det nævnte anvendelsesområde til kun at omfatte højeffektiv kraftvarmeproduktion som omhandlet i den nævnte artikel 3, litra i).

38 Det skal i denne sammenhæng fastslås, at da artikel 7 i direktiv 2004/8 vedrørende støtteordninger på nationalt niveau henviser til støtte til »kraftvarmeproduktion«, således som det fremgår af ordlyden af stk. 1, kan denne artikel ikke fortolkes således, at den har et anvendelsesområde, der er begrænset til alene at omfatte »højeffektiv« kraftvarmeproduktion.

39 I modsætning til hvad den belgiske regering har gjort gældende, ændres denne fortolkning hverken af henvisningen i artikel 7, stk. 2, direktiv 2004/8 til traktatens bestemmelser om statsstøtte eller af den omstændighed, at det i 24. betragtning til dette direktiv fremhæves, at offentlig støtte skal ydes i henhold til fællesskabsrammebestemmelserne, som siden da er blevet erstattet af retningslinjerne, hvis punkt 70 og 112 bestemmer, at støtte til kraftvarmeproduktion skal være forenelig med fællesmarkedet, når de vedrører højeffektive kraftvarmeenheder som omhandlet i bilag III til det nævnte direktiv.

40 En national støtteordning til kraftvarme skal således, når den desuden udgør statsstøtte, ganske vist i forbindelse med sidstnævnte kvalifikation ligeledes vurderes i forhold til EU-rettens bestemmelser om statsstøtte, hvis anvendelse direktiv 2004/8 i øvrigt fuldt ud opretholder, som det navnlig fremhæves i direktivets artikel 7, stk. 2. Derimod kan en sådan omstændighed imidlertid ikke have som konsekvens, at den påvirker fastsættelsen af anvendelsesområdet for den nævnte artikel 7, som det følger af den undersøgelse, der er gennemført i denne doms præmis 36-38.

41 Henset til ovenstående bemærkninger skal det første spørgsmåls første del besvares med, at artikel 7 i direktiv 2004/8 skal fortolkes således, at dens anvendelsesområde ikke er begrænset til alene at omfatte kraftvarmeværker, der har karakter af anlæg til højeffektiv kraftvarmeproduktion som omhandlet i dette direktiv.

Det første spørgsmåls anden del og det andet spørgsmål

42 Med det første spørgsmåls anden del og det andet spørgsmål, som behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 7 i direktiv 2004/8, sammenholdt med artikel 2 og 4 i direktiv 2001/77 og artikel 22 i direktiv 2009/28 og henset til princippet om ligebehandling og princippet om forbud mod forskelsbehandling, der bl.a. er fastsat i chartrets artikel 20 og 21, skal fortolkes således, at bestemmelsen indebærer, at en foranstaltning om øget støtte, som den i hovedsagen omhandlede, kan tillades eller forbydes, for så vidt som den kan omfatte alle de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter biomasse, med undtagelse af de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter træ eller træaffald.

43 Indledningsvis bemærkes, at den omstændighed, at de nævnte spørgsmål henviser såvel til artikel 7 i direktiv 2004/8 og artikel 2 og 4 i direktiv 2001/77 som til artikel 22 i direktiv 2009/28, i det væsentlige skyldes – hvilket er anført i forelæggelsesafgørelsen – at dekretet af 2001 foretager en fælles gennemførelse af bestemmelserne i de forskellige direktiver for så vidt angår regionen Vallonien.

44 Hvad særligt angår det nævnte dekrets artikel 38, på grundlag af hvilken den i hovedsagen omhandlede foranstaltning er truffet, bemærkes, at ordningen med grønne certifikater, der tildeles i henhold til denne artikel, blev indført, således som det fremgår af samme dekrets artikel 37, for at fremme både elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder, og kraftvarmeproduktion.

45 Idet det i hovedsagen omhandlede anlæg samtidig producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, som omhandlet i artikel 2, litra a) og b), i direktiv 2001/77, i det foreliggende tilfælde biomasse fra træ, udgør det imidlertid ligeledes en kraftvarmeenhed som omhandlet i artikel 3, litra l), i direktiv 2004/8.

46 Det følger heraf, at der med henblik på at besvare den forelæggende rets spørgsmål skal tages hensyn til såvel bestemmelserne i direktiv 2004/8, navnlig artikel 7, der behandler nationale støtteforanstaltninger for kraftvarmeproduktion, som bestemmelserne i direktiv 2001/77, navnlig artikel 4 vedrørende nationale støtteforanstaltninger til vedvarende energikilder.

47 Det bemærkes imidlertid, at da den afgørelse, der afslog, at IBV var omfattet af den supplerende støtteordning i artikel 38, stk. 3, i dekretet af 2001, blev vedtaget den 18. juni 2009, dvs. inden ikrafttrædelsesdatoen for direktiv 2009/28, synes der ikke at skulle tages hensyn til bestemmelserne i dette direktiv i den foreliggende sag.

48 Det bemærkes desuden, at princippet om ligebehandling og princippet om forbud mod forskelsbehandling, der bl.a. er fastsat i chartrets artikel 20 og 21, er rettet mod medlemsstaterne, når de gennemfører EU-retten, således som det navnlig fremgår af chartrets artikel 51, stk. 1.

49 Heraf følger, at når en medlemsstat som i hovedsagen vedtager støtteforanstaltninger til kraftvarmeproduktion og vedvarende energikilder, som indgår i en ramme som den, der er fastsat dels ved direktiv 2004/8, navnlig artikel 7, dels ved direktiv 2001/77, navnlig artikel 4, og således gennemfører EU-retten, skal den overholde princippet om ligebehandling og princippet om forbud mod forskelsbehandling, der bl.a. er fastsat i chartrets artikel 20 og 21 (jf. i denne retning dom af 11.4.2013, sag C-401/11, Soukupová, EU:C:2013:223, præmis 28).

50 Ifølge Domstolens faste retspraksis indebærer princippet om ligebehandling og princippet om forbud mod forskelsbehandling, at ensartede situationer ikke må behandles forskelligt, og at forskellige situationer ikke må behandles ens, medmindre en sådan behandling er objektivt begrundet (jf. bl.a. dom af 16.12.2008, sag C-127/07, Arcelor Atlantique et Lorraine m.fl., Sml. I, s. 9895, præmis 23, af 12.5.2011, sag C-176/09, Luxembourg mod Parlamentet og Rådet, Sml. I, s. 3727, præmis 31, og af 21.7.2011, sag C-21/10, Nagy, Sml. I, s. 6769, præmis 47).

51 En eventuel tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet på grund af en forskellig behandling forudsætter, at de pågældende situationer er ensartet vurderet, henset til alle de omstændigheder, som kendetegner dem (jf. dommen i sagen Arcelor Atlantique et Lorraine m.fl., præmis 25). I deres indlæg har den polske regering og Kommissionen bl.a. gjort gældende, at denne betingelse ikke var opfyldt i det foreliggende tilfælde.

52 Det bemærkes i denne forbindelse, at de omstændigheder, som kendetegner forskellige situationer og dermed deres ensartede karakter, navnlig skal fastlægges og vurderes på grundlag af indholdet af og formålet med den EU-retsakt, der indfører en forskellig behandling. Endvidere skal der tages hensyn til de principper, der gælder inden for det område, som den pågældende retsakt henhører under, og de formål, der forfølges på det pågældende område (jf. bl.a. dommen i sagen Arcelor Atlantique et Lorraine m.fl., præmis 26, og dommen i sagen Luxembourg mod Parlamentet og Rådet, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

53 En sådan tilgang skal ligeledes tilsvarende foretages inden for rammerne af en undersøgelse, der skal vurdere, om de nationale foranstaltninger, der gennemfører EU-retten, er forenelige med ligebehandlingsprincippet.

54 Hvad for det første angår indholdet af og formålet med den EU-retsakt, inden for hvis rammer de i hovedsagen omhandlede retsforskrifter indgår, bemærkes, således som det fremgår af artikel 1 i direktiv 2004/8, at formålet med dette direktiv er at øge energieffektiviteten og forbedre forsyningssikkerheden

ved at skabe en ramme til fremme og udvikling af højeffektiv kraftvarmeproduktion. Det fremhæves i første og femte betragtning til dette direktiv, at en sådan fremme er en prioritet for Unionen, henset til de potentielle fordele, som kraftvarmeproduktion skaber hvad angår besparelser i primærenergiressourcer, undgåelse af netværkstab og nedbringelse af emissioner, navnlig drivhusgasemissioner, hvilket bidrager til at beskytte miljøet og navnlig overholdelsen af målene i Kyotoprotokollen samt energiforsyningssikkerheden.

55 Direktiv 2001/77 har ifølge artikel 1 til formål at fremme en forøgelse af vedvarende energikilders bidrag til produktionen af elektricitet inden for det indre marked for elektricitet og at skabe grundlaget for en kommende fællesskabsramme herfor.

56 Som det fremgår af første og anden betragtning til dette direktiv, er en sådan fremme af vedvarende energikilder, som EU lægger stor vægt på, berettiget bl.a. i betragtning af den omstændighed, at udnyttelsen af nævnte energikilder bidrager til miljøbeskyttelse og bæredygtig udvikling, og at den kan bidrage til at sikre og sprede energiforsyningskilderne og fremskynde opfyldelsen af målene i Kyotoprotokollen.

57 Hvad endvidere angår de nationale støtteordninger for kraftvarmeproduktion og elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder, i henholdsvis artikel 7 i direktiv 2004/8 og artikel 4 i direktiv 2001/77, fremgår det udtrykkeligt af 26. betragtning til direktiv 2004/8 og af 14. betragtning til direktiv 2001/77, at den omstændighed, at det sikres, at de nævnte ordninger fungerer korrekt, er et vigtigt redskab i opfyldelsen af de med disse direktiver tilsigtede mål.

58 Hvad for det andet angår de principper og mål, der regulerer det område, der er omfattet af direktiv 2004/8 og 2001/77, bemærkes, at disse begge er vedtaget på grundlag af artikel 175, stk. 1, EF, dvs. inden for rammerne af EU's politik på miljøområdet.

59 Både artikel 7, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2004/8 og artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/77 fremhæver i denne forbindelse desuden, at de nationale støtteordninger i disse bestemmelser bidrager til at virkeliggøre de mål, der er fastsat i artikel 6 EF og artikel 174, stk. 1, EF.

60 Sidstnævnte bestemmelse, der opregner målene for EU's politik på miljøområdet, henviser til bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed, en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og til, at foranstaltninger til løsning af regionale og globale miljøproblemer skal fremmes på internationalt plan.

61 Hvad for det tredje mere præcist angår de valg, der træffes i forbindelse med udarbejdelsen af nationale støtteordninger for kraftvarmeproduktion og elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder, som direktiv 2004/8 og 2001/77 har til formål at fremme, må det konstateres, at det fremgår af disse direktiver, at medlemsstaterne i denne forbindelse har en vid skønsbeføjelse.

62 Det fremgår indledningsvis af 32. betragtning til direktiv 2004/8, at dette direktiv således har til formål på EU-plan at fastsætte overordnede principper og mål for en ramme for støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion på det indre energimarked, alt imens den nærmere gennemførelse bør overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til landets særlige situation, idet der i denne forbindelse, således som det fremgår af dette direktivs artikel 1, skal tages hensyn til særlige nationale forhold, især hvad angår klima og økonomi.

63 Selv om medlemsstaterne, således som det fremgår af artikel 3, stk. 1, og artikel 4, i direktiv 2001/77, desuden opfordres til at træffe passende foranstaltninger til at fremme et øget forbrug af elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder, hvilke foranstaltninger omfatter de støtteordninger, der er vedtaget på nationalt niveau, fremgår det i denne forbindelse af 15. betragtning til dette direktiv, at det ikke fastlægger en fællesskabsramme for så vidt angår de nævnte ordninger.

64 Hvad dernæst angår den form, som støtteordningerne kan have, bemærkes, at 26. betragtning til direktiv 2004/8 og 14. betragtning til direktiv 2001/77 blot opregner de forskellige former, som medlemsstaterne generelt anvender i denne sammenhæng, nemlig de grønne certifikater, investeringsstøtte, skattefritagelse, -nedsættelse eller -refusion og direkte prisstøtte.

65 Hvad endelig angår indholdet af sådanne støtteordninger for kraftvarmeproduktion præciserer artikel 7, stk. 1, i direktiv 2004/8 blot, at medlemsstaterne drager omsorg for, at støtte fra sidstnævnte baseres på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser, på baggrund af de foreliggende muligheder for at mindske energiefterspørgslen ved hjælp af andre økonomisk eller miljømæssigt fordelagtige foranstaltninger såsom anden forbedring af energieffektiviteten. Artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/77 indeholder ikke nogen særlige indikationer om støtteordninger til vedvarende energi, som tilskyndes vedtaget, bortset fra den – som bemærket i denne doms præmis 65 – der gælder for sådanne foranstaltningers bidrag til opfyldelsen af målene i artikel 174 EF.

66 Det følger af denne doms præmis 62-65, at selv om medlemsstaterne, når de gennemfører støtteforanstaltninger for kraftvarmeproduktion og elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder, opfordres til at bidrage til at nå målene i direktiv 2004/8 og 2001/77 og mere generelt EU's mål på miljøområdet, indrømmer EU-retten på sit nuværende udviklingstrin en stor valgfrihed for medlemsstaterne med hensyn til gennemførelsen af disse ordninger.

67 I en sammenhæng som den, der er beskrevet i denne doms præmis 54-66, er der navnlig ikke grundlag for at udlede alene af den omstændighed, at artikel 2, litra b), i direktiv 2001/77 indeholder en definition af begrebet »biomasse«, der omfatter den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug, både vegetabilske og animalske stoffer, den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra skovbrug og fra nærstående industrier samt den bionedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger, at de forskellige kategorier af stoffer, der således er opregnet, vil blive behandlet på samme måde i forbindelse med udarbejdelsen af nationale støtteordninger for kraftvarmeproduktion og elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder.

68 De forskellige indikationer i direktiv 2004/8 og 2001/77 samt de mål, til hvis opfyldelse de nævnte støtteforanstaltninger i denne forbindelse skal bidrage, fører således til den konklusion, at det tværtimod følger af den ramme, som disse direktiver fastlægger, at de forskellige kategorier af stoffer, der er opregnet i artikel 2, litra b), i direktiv 2001/77, kan vurderes forskelligt af den pågældende medlemsstat ud fra meget forskelligartede kriterier.

69 Hvad for det første angår indikationerne i direktiv 2004/8 og 2001/77 bemærkes, at det fremgår af 31. betragtning til direktiv 2004/8, at den samlede effektivitet og bæredygtighed af kraftvarmeproduktion afhænger af mange faktorer, herunder bl.a. »brændselstyper«.

70 Som det er anført i denne doms præmis 62, fremgår det desuden af artikel 1 og 32. betragtning til direktiv 2004/8, at den nærmere gennemførelse af dette direktiv overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der »passer bedst til landets særlige situation«, idet der i denne forbindelse skal tages hensyn til »særlige nationale forhold, især hvad angår klima og økonomi«.

71 I 19. betragtning til direktiv 2001/77 fremhæves, at i forbindelse med indsatsen for at udvikle et marked for vedvarende energi må den positive indvirkning heraf på de »regionale og lokale udviklingsmuligheder, eksportmuligheder, den sociale samhørighed og beskæftigelsessituationen tages i betragtning, navnlig for små og mellemstore virksomheder og selvstændige elproducenter«.

72 Det nævnte direktivs artikel 4, stk. 2, der bl.a. vedrører forslag til en fællesskabsramme for støtteordninger for elektricitet fra vedvarende energikilder, som Kommissionen kunne fremsætte på et senere tidspunkt, angiver, at ethvert forslag til ramme bl.a. skal »tage hensyn til de forskellige vedvarende energikilders karakteristika samt til de forskellige teknologier og de geografiske forskelle«.

73 For det andet fører samtlige af de mål, der forfølges med direktiv 2004/8 og 2001/77 og mere generelt EU's mål på miljøområdet, også til den konklusion, at de forskellige kategorier af stoffer, der findes under betegnelsen »biomasse« i artikel 2, litra b), i direktiv 2001/77, skal kunne bedømmes særskilt.

74 Hvad angår ressourcens vedvarende karakter og dermed, om den er til rådighed, er det navnlig således – ligesom med hensyn til en bæredygtig udvikling, en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og forsyningssikkerhed – at træ, der er en ressource, hvis vedvarende karakter forudsætter lang tid, adskiller sig fra landbrugsprodukter og affald fra industri og husholdninger, der produceres på betydelig kortere tid.

75 Det er i øvrigt ubestridt, at den samlede miljøpåvirkning, der er forårsaget af en øget anvendelsen af biomasse til energiproduktion, som støtteordningerne kan indebære, varierer afhængig af de særlige egenskaber ved den anvendte type af biomasse.

76 Hvad angår den miljøpåvirkning, der kan følge af styrkede støtteforanstaltninger til anvendelsen af træ og/eller træaffald til energiproduktion, kan det således være nødvendigt at tage hensyn til den omstændighed, at enhver uforholdsmæssig eller forhastet skovrydning, som sådanne støtteforanstaltninger kan tilskynde til, kan bidrage til en forøgelse af kuldioxid i atmosfæren, samt at biodiversiteten eller vandkvaliteten skades.

77 En styrket udvikling af landbrugsprodukter, der er beregnet til energiudvinding, kan øge de forskellige former for forurening, der er særligt forbundet med landbrugsvirksomhed, og navnlig anvendelsen af gødning og pesticider, såsom skader på vandressourcer.

78 Det skal ligeledes bemærkes, at de forskellige kategorier af biomasse, der er opregnet i artikel 2, litra b), i direktiv 2001/77, bl.a. omfatter forskellige typer affald. I denne forbindelse fremhæves i ottende betragtning til direktiv 2001/77 desuden, at den støtte, som medlemsstaterne tildeler vedvarende energikilder, skal være forenelig med EU's andre målsætninger, bl.a. for så vidt angår affaldshierarkiet. Det er f.eks. ubestridt, at i forhold til dette hierarki, som senest angivet i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312, s. 3), kan stoffer såsom den bionedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger, som i det væsentlige er bestemt til enten bortskaffelse eller energiudnyttelse, navnlig kraftvarmeproduktion, imidlertid ikke sammenlignes med hverken træ, der kan anvendes som råmateriale, eller med træaffald, i det omfang disse kan være genstand for genbrug eller genanvendelse i træindustrisektoren, og hvor sådanne behandlinger inden for rammerne af det nævnte hierarki kan blive foretrukket i forhold til energiudnyttelse.

79 Endelig kan faktorer såsom bl.a. mængden af de forskellige vedvarende energikilder, som befinder sig på den pågældende medlemsstats område, eller det udviklingsniveau, der eventuelt allerede er nået i medlemsstaten for så vidt angår den ene eller den anden vedvarende energikilde til kraftvarmeproduktion eller elproduktion, ligeledes påvirke de valg, der skal træffes med hensyn til udvælgelse af de vedvarende energikilder, der skal fremmes i denne medlemsstat både til beskyttelse af miljøet og til at sikre og sprede forsyningskilderne.

80 Det følger af ovenstående betragtninger, at det må fastslås, særlig under hensyn til målsætningerne i direktiv 2001/77 og 2004/8 samt EU's mål på miljøområdet, og den vide skønsbeføjelse, som er overladt medlemsstaterne ved disse direktiver med henblik på vedtagelsen og gennemførelse af støtteordninger, der skal fremme kraftvarmeproduktion og elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder, og henset til de særlige egenskaber ved de forskellige kategorier af biomasse, der kan anvendes i en kraftvarmeproces, at de nævnte kategorier ikke i forbindelse med sådanne støtteordninger kan anses for at være i en tilsvarende situation ved en eventuel anvendelse af ligebehandlingsprincippet, hvis overholdelse er sikret af EU-retten.

81 Behovet for at kunne behandle disse forskellige kategorier af biomasse forskelligt og bl.a. udvælge de arter af stoffer, der skal være omfattet af en støtte, på baggrund af diverse miljøhensyn, og foretage sondringer hvad angår de konkrete regler for sådan støtte, herunder dennes størrelse, skal tværtimod anses for at være uløseligt forbundet med denne sammenhæng, uden at det kan fastslås på EU-rettens nuværende udviklingstrin, idet disse forskellige kategorier af biomasse ikke befinder sig i samme situation, at medlemsstaterne åbenbart har overskredet grænserne for den skønsbeføjelse, som de har på området (jf. analogt dommen i sagen Luxembourg mod Parlamentet og Rådet, præmis 50 og 51).

82 På baggrund af disse betragtninger skal det første spørgsmåls anden del og det andet spørgsmål besvares med, at på EU-rettens nuværende udviklingstrin er princippet om ligebehandling og princippet om forbud mod forskelsbehandling, der bl.a. er fastsat i chartrets artikel 20 og 21, ikke til hinder for, at medlemsstaterne, når de indfører nationale støtteordninger for kraftvarmeproduktion og elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder, som de i artikel 7 i direktiv 2004/8 og artikel 4 i direktiv 2001/77 omhandlede, fastsætter en foranstaltning om øget støtte som den i hovedsagen omhandlede, der kan omfatte alle de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter biomasse, med undtagelse af de anlæg, der i det væsentligste udnytter træ eller træaffald.

Sagens omkostninger

83 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

1) **Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF skal fortolkes således, at dens anvendelsesområde ikke er begrænset til alene at omfatte kraftvarmeværker, der har karakter af anlæg til højeffektiv kraftvarmeproduktion som omhandlet i dette direktiv.**

2) **På EU-rettens nuværende udviklingstrin er princippet om ligebehandling og princippet om forbud mod forskelsbehandling, der bl.a. er fastsat i artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, ikke til hinder for, at medlemsstaterne, når de indfører nationale støtteordninger for kraftvarmeproduktion og elektricitet, der er produceret fra vedvarende energikilder, som dem, der er omhandlet i artikel 7 i direktiv 2004/8 og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet, fastsætter en skærpet støtteforanstaltning som den i hovedsagen omhandlede, der kan omfatte alle de kraftvarmeanlæg, der i det væsentligste udnytter biomasse, med undtagelse af de anlæg, der i det væsentligste udnytter træ eller træaffald.**

Underskrifter